

A WORLDWIDE DAY of Learning & Davening

On the day of the Yahrtzeit of
the great Chofetz Chaim from Radin

כ"ד אלול • Tuesday, September 8, 2015
between hours of 8:00 a.m. - 12:00 p.m.

Klal Yisroel will be joining together
throughout the world, in learning

"Daf HaYomi B'Halacha"

Mishna Berura & Sefer Chofetz Chaim

& reciting Tehillim.

At this time a delegation of Rabbonim
will be going to daven at his kever in Radin.

**ברכות, ישועות, וכטיבה וחתימה טובה
May we merit a year of**

הלוּכוֹת תפִילֵין מִתוֹךְ 'המשנה ברורה'

סנה באר הגולה

הַלְכֹת תִּפְלִין סִימָן לו'

ל' זמן הנחת תפליין, ובו ג' סעיפים:

א אודול (6) שבר מצות פלון, וכל יי' (ב) שאינו נגלה הוא (ג) בכללו וושען יישר'אל
(ד) ביגונן: ב' ביגונן להויהם עליו כל קיטים. ואבל מקני שאריכים גוף צקי שלא באם בהם ושל אל
ד' קאנש: ד' קאנש כל אוזן כלול רוחם, בגווע שלא ביגונן כל (ה) אן קיטים. וככל מוקטם
ס' פיט' דעומת קומס: ס' פיט' דעומת קומס עליו כל קיטים. ובשעת קרייזט שמע (ו) ותפקוד: ג' ביגונן כ' ביגונן
ו' אודר: ו' אודר בקב' (ח) להויהם עליו כל קיטים. בבבון מה' גאנש לא באבון כ' ביגונן, שב'

שערית תשובה

דיאפר הילרב

עורך האציגר

ה) אג"נ-אברם בשם התוספות הקרא"ש: (3) ואחר עזון קצת שלוי ס"ס ר' ראובן-השנה ז"ע לאפה אשרך לטעני הדוארי במקצה על מלחזה, יתיר בקהאי גאנ. ע"ל לישב: (4) קה"א-אטם: (5) פרט-נאיגט: (6) ברכ"ת-טיטס: (7) מושב-הבר:

הlecות רכילות מותו' חפש חיים'

חפש הlecות וכילות כלל ט חיים א

מקור החיים

זהו לוי: שנה פשוטה - כדי טבת, כדי אייר, כדי אלול.

יד. אם (ט) געשות דבר לרואבן שלא בחרן, אך לא נזרע לו מיעשה לו את הרבר תהזה? אף שהו אמצעין שרואבן חושדר בזאת, אסור לנו לגלות לו את שם העוזה, אף שהו ראה בעצמו. רק ישיב לו: אני לא עשתי את הרבר, אם לא שהו דבר, אשר אפלו אם לא היה חושדר בלה פונה ולא היה שואלן, היה גם כן אריך לספר לו מעצמו, בגין שגשלמי בו כל הפרטים הנ"ל בתחלת הטימן, ובמו שנטיבאר לעיל בחילק א בכללי יבניער יי לענן לשון הרע. ועינן שם היטיב, כי כל הנסיבות הנזוברות שם במקור החיים ובבואר מים חיים, בין לעגנון דינה ובין לעגנון לצאת ידי שמיום, שיק נם בזזה.

טו. ועתה נבא לבייר מה שגשלין בזזה תרבה אניות. ואוצר ציור אחד, וממנו יקיש המשכילה לכל ביזא בזזה.

לפי מה שמצוין, שאחד מביא סחורה לעיר למבה, ובאים אצליו קונים הרbeta. ורניל מאה, שמי שאין לו מעות בשעת משעתה, הוא בזיר סחורה, ומבקש מהሞבר שלא ימכיר את הסחורה לאחר, כי הוא ולך ויביא לו מעות. ובתודה כה, באים אצליו קונים אחרים, ומפיקרים בו תרבה שימכר להם אותה הסחורה שביר הרראשון, ונתרצה להם. ואחר בה, כשהוא קראשון ומבקש מאותו שיתנו לו את הסחורה שביר מתקלה, הוא מישיבו: פלוני בא, ולא היה רוץ לחתת לו, והשליך את המעות ולפקח את הסחורה, ובעל ברחי נתראיתי לו, שלא היה רוץ להתקוטט עמו. בגין זה, עבר על לאו גמור דלא תלך רכילד בעמיך" (ויקרא ט ט). הנם (מא) שעולחה בדולח עשה אותו שchapcir לחתת

* הaga"ה: אך יש לנו, שלא להורות קלא מזה הדבר, לעצמן אם הנה הוא גם כן מן הנקוין. בגין, לפי מה שמצוין בעגנון טובי העיר, שיושבים ומונחים ברכיר הקנוגת אונשי העיר, אפלאו אם הוא לא הסכים עפקם בעגנון זה, ולפי דעתו שלא בחרן הוא מה שהספיקמו בעגנון בהוא גאנדר רואבן, אך הם רבבו עלייו ובטלו את דעתו. ואחר בז בא רואבן וושאלו אם גם ידו קיטה בעגנון זה. אף שרואבן חושדר בזזה, אף על פי כן (ט) אסור לו מן הדבר להשיב, אפלוי בלשון: אני לא עשתי את נזבר בזזה, וכל שבען לגלות בפירוש את שם, ורוכף מקרי עבור זה, וכמו שבארכנו לעיל בחילק א קל בטעף יא, עין שם היטיב.

באר מים חיים

(ט) נעשה דבר. עיין לעיל (חלק א כלל י) שייך גם בעגנון לעניין רכילות. ס"ז) בבאר מים חיים, ותדע את הדין (ט) אסור לו. מקור זהה עיין לעיל בחילק הזה ומוקומו בכל פרטיו, כי כל הסיבות א (כלל ב ס"א), בבאר מים חיים (ס"ק ששיכים שם דאיירנן לעניין לשון הרע, כא-כד).

הlecot רכילות מתוך 'חפץ חיים'

חפץ

הלכות רכילות כלל ט חים

ב

לו את הփוצה שברדר בראשון, מבל מקום, ביןן (מג) שembr ל' וקבל הפעות מהו, בונדי מכירה גמורה היא, ולא תצא שום תוצאה מועה שנלה לו שם היפוץ, רק שיבנים לו שנאה בלבו עליו, וזה היא רכילות גמורה, ובג"ל בבל א סעיף ג, וזה כדי דוח בבל פרטיו לטעף יד הג"ל.

ומבל שבנו לפיה מה שמצו בפה פעמים, שלא היפוץ בו חנני זהה כל ביה, ולא חוריו שפסק על היפוצה הוא עם אחר, ורק לטוב עצמוembr ל' את היפוצהתו (מג) מאיזה טעם שיחיה לו. וברי שלא יהיה לקונה בראשון תרומות עליו, שיאמר עליו שהוא משגה בברךינו, הוא מסיר העולה מעצמו ונוגנה על חבירו. בונדי הוא עזן פודול עד מאד, כי הוא בבל מוציא שם רע, ושיח בבל חלאין והעשי המבארין לאייל בפתחה.

ואrik לזרר מאד בעניין בזות, שלא לנגולות לו שם הלוקם החנני שלחח היפוצה, אפליו אם ורצת המוכר תהה להמשיך העולה על עצמו, ולומר: 'אני הוא ששנני בגעני בזות, כי הוא לא בדע מזה שאתך פסקת עמי מתחלה.' כי רגיל הוא מאד, שאפליו באפוי זה יכנס שנאה בלבו על הלוקם השגini, שיחשב עליו שהוא ירד לתני. ורק ישב לו המוכר סטם: 'אני מברתיך בשגגה לאחר'.

vid, בבל מה שכתבנו בספר זה מעניין נדל הזרות מזון לשון הרע, היינו למי שהוא עדין בכלל 'עמיתה'. אבל באוטן האנשיים הכהרים בתרות ח', אפליו רק באזות אחת, וחתוליגים מדברי חן'ל, מזו לפרסם דעתם הבוצבת חיוני חבל ולגנותם, ברי שלא ילםדו מפעשייהם הרעים.

המו הפללים מהלכות אסורי לשון

הרע ורכילות.

באר מים חים

(מא) שעולה גדולה. עיין ש"ע (חו"ם סי' רלו ס"א), בדין עני המהפק בחורה. (מב)embr ל' וקיביל וכו'. תפשי דבר המצו, והוא הדין אם היה באפין שנῆקה לו אפליו ללא קבלת המעות עתה. בעלה.

(מג) מאיזה טעם. פעמים מצד שהקונה השני הוא ממיודיעו ומכירו, ופעמים מצד שהקונה השני הוא רוצה לקנות עצמו עוד הרובה סחרות אחרות ביצירוף סחרורה זו, או שנונה לו המקה יותר מהראשון, ושאר סיבות אשר על ידי זה הוא מתרצה בעצמו למכוור אותה קודם קודם שיבוא הראשון.

ויתר נראה פשוט, שאפליו אם המוכר הזה עילן ונפיק אוזוא, ולוקח השני הזה להלך להביא מעות, גם אין לא גילה זה לראשונה, כיון אדם יביא זה השני מעות בתוך הזמן שהגיל, יקנה את הסחרה למפרע במשיכה שמשך אורמה מהתילה

צִיר

המְעֻלָות מִמַעֲמָקִים קָרָאתֶיה ד': אָדָני שָׁמְעה
בְּקוֹלִי פְּהִיִינָה אָזְנוֹנִיך קָשְׁבוֹת לְקוֹל תְּחִנוֹנִי:
אָם עֲזֹנוֹת תִּשְׁמַר יְה אָדָני מֵיְעָמֵד: כִּי עַמָך
הַסְלִיחָה לְמַעַן תְּגָרָא: קָוִיתִי ד' קָוִתָה נְפָשִׁי
וְלִדְבָרוֹ הַזְּהָלָטִי: נְפָשִׁי לְאָדָני מִשְׁמָרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר: יְחִיל
יִשְׂרָאֵל אֶל ד' כִּי עַמ ד' הַחֲסֵד וְהַרְבָה עַמּוֹ פְדוֹת: וְהִיא יְפָה אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכֶּל עֲזֹנוֹתָיו:

אַתִּיבָה

כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, כַּנְתוּנִים בָּאָרֶה
וּבְשָׁבְּנָה, כְּעוֹמְדִים בֵּין בָּim וּבֵין
בְּיַבְשָׁה, הַמָּקוֹם יְרַחַם עֲלֵיכֶם,
וַיּוֹצִיאֵם מִצָּהָר לְרוֹצָה, יְמַאֲפַלָה
לְאָרֶה, וּמְשֻׁבָּוד לְגַאַלה, הַשְׁתָא בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב, וְנָאָמָר אָמָן:

